

Žalobca na podporu svojej žiadosti v podstate uvádza, že Komisia nebola oprávnená odmietnuť mu prístup k žiadaným dokumentom na základe výnimiek uvedených v článku 4 nariadenia (ES) č. 1049/2001⁽¹⁾ týkajúcich sa ochrany rozhodovacieho procesu, ako aj ochrany súkromia a integrity jednotlivca. Žalobca v tejto súvislosti tvrdí, že existuje prevažujúci verejný záujem na zverejnení dokumentov, ktoré ešte neboli zverejnené.

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 z 30. mája 2001 o prístupe verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie (Ú. v. ES L 145, s. 43; Mím. vyd. 01/003, s. 331).

Žaloba podaná 19. júla 2010 — Wam/Komisia

(Vec T-303/10)

(2010/C 246/65)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Wam SpA (Modena, Taliansko) (v zastúpení: G. Roberti, I. Perego, advokáti)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy žalobkyne

— zrušiť napadnuté rozhodnutie ako celok alebo čiastočne v rozsahu, v akom Komisia:

- konštatovala, že spoločnosť WAM získala nezákonnú štátnu pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ na základe zmlúv o financovaní z roku 1995 a 2000, pričom obe boli uzavreté podľa článku 2 zákona 394/1981,
- konštatovala, že pomoc vyplývajúca zo zmlúv o financovaní z roku 1995 a 2000 je nezlučiteľná so spoločným trhom,
- nariadila vymáhanie pomoci, ktorá je nezlučiteľná so spoločným trhom do určenej výšky a okrem toho stanovila, že sumy, ktoré majú byť vymáhané sa až do skutočného vrátenia pomoci zvyšujú o úroky, a to od dátumu, kedy bola dotknutá pomoc spoločnosti WAM priznaná a

— zaviazat' žalovanú na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Napadnuté rozhodnutie je rovnaké ako rozhodnutie, ktoré bolo predmetom konania vo veci T-257/10, Taliansko/Komisia⁽¹⁾.

Spoločnosť WAM na podporu svojej žaloby uvádza sedem žalobných dôvodov, pričom sa domnieva, že Komisia:

- nesprávne uplatnila článok 107 ods. 1 ZFEÚ na okolnosti prejednávanej veci a v každom prípade sa dopustila nesprávneho skutkového posúdenia a dostatočne svoje rozhodnutie neodôvodnila v rozsahu, v akom dospela k záveru, že pomoc vo forme bonifikácie úrokov získanej spoločnosťou WAM za obchodné preniknutie do tretích krajín svojou povahou ovplyvňuje obchod medzi členskými štátmi a narúša hospodársku súťaž, pričom sa v rozpore s článkom 266 ZFEÚ odchyľila od úvah, ktoré v tejto súvislosti predtým formuloval Súdny dvor a Súd prvého stupňa v rozhodnutiach vo veciach C-494/06 P⁽²⁾ a T-316/04⁽³⁾,
- nesprávne a neodôvodnene usúdila, že na dotknuté financovanie sa vzťahuje článok 107 ods. 1 ZFEÚ, bez toho, aby zohľadnila zásady a pravidlá, ktoré sama uplatňuje na podobné podporné opatrenia určené na obchodné prenikanie do tretích krajín. Komisia odmietla uznať, že rovnaké financovanie bolo priznané v rámci systému založeného zákonom 394/1981, a tým porušila článok 108 ods. 1 ZFEÚ a článok 1 písm. b) nariadenia č. 659/99,
- dospela k nesprávnemu a neodôvodnenému záveru, že pomoc, ktorú spoločnosť WAM získala bola čiastočne nezlučiteľná so spoločným trhom, a tým porušila článok 107 ods. 3 písm. c) ZFEÚ, ako aj nariadenie *de minimis* a uplatniteľné nariadenia o skupinových výnimkách,
- nesprávne vypočítala subvenčný ekvivalent pomoci poskytnutej vo forme bonifikácie úrokov získanej spoločnosťou WAM,
- nezačala konanie podľa článku 108 ods. 2 ZFEÚ, aby prijala znova rozhodnutie, ktoré bolo predtým zrušené Súdny dvorom a Všeobecným súdom, čím porušila právo na obranu, ktoré patrí spoločnosti WAM,
- porušila zásadu riadnej správy vecí verejných a zásadu náležitej starostlivosti, a to najmä z dôvodu neprimeraného trvania správneho konania.

⁽¹⁾ Zatiaľ neuvyverejnené v Ú. v. EÚ.

⁽²⁾ Rozsudok Súdneho dvora z 30. apríla 2009, Komisia/Taliansko a Wam, C-494/06 P, Zb. 2009 s. I-3639.

⁽³⁾ Uznesenie Súdu prvého stupňa z 10. novembra 2004, Wam/Komisia, T-316/04, Zb. 2004 s. II-3917.